We Made it to Yom Kippur...Now What?

How Do I React?	When Someone Else	When I
Come late for our		
Loses my		
Talks in shul		
Channel surfs while		
Interrupts a discussion		
Breaks something valuable		
Cuts in line		
Leaves the for me to do		
Forgets to		
Puts me on call waiting		

מפנין פרק שמונה עשר שבת

ת"ר הרן חבירו לכף זכות דנין אותו לזכות ומעשה באדם אחר שירד מגליל העליון ונשכר אצל בעה"ב אחר בדרום שלש שנים ערב *יוה"כ אטר לו תן לי שברי ואלך ואזון את אשתי ובני אמר לו אין לי מעות אמר לו תן לי פירות אמר לו אין לי תן לי כרקע אין לי תן לי בהמה אין לי תן לי כרים וכסתות אין לי הפשיל כליו לאחוריו והלך לביתו בפחי נפש לאחר הרגל נמל בעה"ב שכרו בירו ועכו משוי ג' חכורים אחר של מאבל ואחר של משתה ואחר של מיני מנדים והלך לו לביתו אחר שאכלו ושתו נתן לו שכרו אמר לו בשעה שאמרת לי תולי שברי ואמרתי אין לי מעות במה חשרתני אמרתי שמא פרקממיא בזול נודמנה לך ולקחת בהן ובשעה שאמרת לי תו לי בהמה ואמרתי אין לי בהמה במה חשדתני אמרתי שמא מושכרת ביד אחרים בשעה שאמרת לי תן לי קרקע ואמרתי לך אין לי קרקע במה חשרתני אמרתי שמא מוחכרת ביד אחרים^(A) היא ובשעה שאמרתי לך אין לי פירות במה חשרתני אמרתי שמא אינן מעושרות ובשעה שאמרתי לך אין לי כרים וכסתות במה חשרתני אמרתי שמא הקדיש כל נכסיו לשמים א"ל העבודה כך היה הדרתי כל נכסי בשביל הורקנום בני שלא עסק בתורה וכשבאתי אצל חבירי בדרום התירו לי כל נדרי ואתה כשם שדנתני לזכות

וכשבאתי אצל חבירי בדרום המסום ידין אותר לזכות

PIRKEI AVOS/CHAPT. .

וּן יְהוֹשֶׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה וְנָתַאי הָאַרְבֵּלִי קִבְּּלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֶׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה אוֹמֵר: עַשֵּׁה לִּךְ רַב, וִקְנָה לִּךְ חָבֵר, וַהֱנִי דָן אֵת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת.

[6] Yehoshua ben Perachyah and Nittai of Arbel received the tradition from them. Yehoshua ben Perachyah says: Accept a teacher upon yourself; acquire a friend for yourself, and judge everyone favorably.

[ה] הַלֵּל אוֹמֵר: אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצִּבּוּר, וְאַל תַּאֲמִין בְּעַצְמְּךְ עַד יוֹם מוֹתְּךְ, וְאַל תָּדִין אֶת חֲבַרְךְ עַד שֶׁתַּגְיעַ לִמְקוֹמוֹ, וְאַל תֹּאמֵר דְּבָר שָׁאִי אֶפְשָׁר לִשְׁמְוֹע, שֶׁסוֹפוֹ לְהִשָּׁמֵע. וְאַל תֹּאמֵר לְכְשֶׁאֶפְנֶה אֶשְׁנֶה, שׁמִא לֹא תפּנה.

[5] Hillel said: Do not separate yourself from the community; do not believe in yourself until the day you die; do not judge your fellow until you have reached his place; do not make a statement that cannot be easily understood on the ground that it will be understood eventually; and do not say, 'When I am free I will study,' for perhaps you will not become free.

דַּעָ, כִּי צָיִריְה לָדוּן אָת כָּל אָדָם לְכַף וְכוּתוּא, וַאֲפִלּוּ מִי שָׁהוּא

רָשָׁע גָּמוּר, צָרִיְהְ לְחַפַּשׁ וְלִּמְצֹא בּוֹ אֵיזָה מְעֵמ מוֹכ, שָׁבְּאוֹתוֹ

הַמְעֵמ אִינוֹ רָשָׁע, וְעַל־יְדִי־זָה שָׁפּוֹצֵא בּוֹ מְעַמ מוֹכ וְדָן אוֹתוֹ לְכַף וְכוּת, עַל־יְדִי־זָה מָעֵלָה אוֹתוֹ בָּאָבָּת לְכַף וְכוּת, וְיוּכַל לַהֲשִׁיבוֹ

בְּתְשׁוּכָה.

בִּי אַף־עַל־בִּי שָׁהוּא רָשָׁע, אֵיךְ אָפְשָׁר שָׁלֹא עָשָׂה אֵיזָה מִצְנָה אוֹ

בְּבָר מוֹב מִיּמִיו, וְעַל־יְדֵי־זָה שָׁאַתָּה מוֹצֵא בּוֹ עוֹד מְעַם מוֹב, שָׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע, וְאַתָּה דָּן אוֹתוֹ לְכַף וְכוּת, עַל־יְדֵי־זָה אַתָּה מִעַּלָה אוֹתוֹ בָּבְף וְכוּת, עַל־יְדֵי־זָה אַתָּה מִעַּלָה אוֹתוֹ בְּבָּף וְכוּת, עַר שָׁיָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה עַל־יְדֵי־זָה אוֹתוֹ בְּבָף וְכוּת, עַר שָׁיָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה עַל־יְדֵי־זָה.

ְלַכן צָּרִיהְ הָאָרָם לִּמְצֹא גַּם בְּעַצְמוֹ. כִּי זָה יָדוּעֵ, שֶׁצָּרִיהְ הָאָרָם לִּזָּהֵר מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִּׁמְחָה תָּמִיר וּלְהַרְחִיק הָעַצְבוּת מָאד מְאִד

וַאֲפִלּוּ כְּשָׁפֵּתְחִיל לְהִסְהַכֵּל בְּעַצְמוֹ וְרוֹאָה שָׁאֵין בּוֹ שׁוֹם מוֹב, וְהוֹא טָלֵא חֲטָאִים, וְרוֹצָה הַבַּעֵל־דָּכָר לְהַבִּילוֹ עַל־יְדֵי־יָה בְּעַצְבוֹת וּטָרָה־שְׁחוֹרָה, חַס וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־בָּי־כַן אָסוּר לוֹ לִפּל מִזָּה, רַק צִירְדְ לְחַפִּשׁ וְלִסְצֹא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה מְעַמ מוֹב, כִּי אַיךְ אָפְשָׁר שְׁלֹא עֻשָּׁה מִיְטָיוֹ אַיזָה מִצְוָה אוֹ דָּכָר מוֹב, וְאַף שֶׁבְּשָׁבַּתְחִיל לְהִסְתַבֵּל בְּאוֹתוֹ הַדָּבֶר הַפּוֹב, הוּא רוֹאָה שְׁהוּא גַּם־בַּן מָלַא פְּצָעִים וְאֵין בּוֹ בְּאוֹתוֹ הַדָּבֶר הַבְּמוֹב, הוּא רוֹאָה שְׁהוּא גַּם־בַּן מָלַא פְּנִיוֹם וְאֵין בּוֹ הוֹא גַּם־בַּן מָלַא פְּנִיוֹם וְאֵין בּוֹ הוֹא גַּם־בַּן מָלַא פְּנִיוֹם אַיְהָיה בְּמִּצְוָה וְהַדָּבֶר שֶּׁבְּקְרַשָּׁה אַיָּה הָאָנִם מוֹב, בְּיֹלְאָה הָאָנָם הָמִּצְוֹה וְהַדָּבֶר שֶׁבְּקְרַשְׁה אַיָּה הְאָנִם מוֹב, בְּיֹל עָבִין הְעָבֵש וּלְבַבְּשׁ לִמְצִא בְּנִים הָיָה אַיָּה הָבָּיָם לְמָצִא בְּבִיבּי לְהַבְּים הָיָה אַיָּה הָבָּבְר שִּׁבְּים הָּיָה הַאָּיָה וְבָּבָר מוֹב שְּעשָׁה, בִּי צְרִיךְ הָאָרָם לְתַבָּשׁ וּלְכַבְּשׁ לִמְצִא בְּבִים הָעִם מוֹב בְּבִי לְהַהְיוֹת אָת עַצְמוֹ וְלָבוֹא לִידִי שִּׁמְחָה עוֹבְ בִּי לְהַהְיוֹת אָת עַצְמוֹ וְלָבוֹץ לְיִבִי שִּׁמְחָה בּבְּיִבְיר וְבִירָּן הְבָּבְר מִוֹב בְּיִבְירְה וְבָּבְר וְבִּבּיל לְבָּים הִנְעִם מוֹב בְּיִי לְהַהְיוֹת אָת עַצְמוֹ וְלָכוֹא לִידִי שִּׁמְחָה. עוֹ בְּרְינִה, וְעִבּל לְשִׁבּת מִבְּף חוֹבָה לְבַף וְכוּת, וְיוֹבַל לְשִׁבּב בְּתְשׁוֹב, בִּתְשׁבָּה, הִנֹי אוֹצִא בָּבְשָׁת מִבּף חוֹבָה לְבַף וְכוּת, וְיוֹבַל לְשִׁשׁ וֹלְבַבְּי בְּתְשׁבָּה, בְּתִישׁוֹת מִבּף חוֹבָה לְבַף וֹבוֹת, וְיוֹבַל לְשִׁשׁב בִּתְשׁבָּה, בְּתְשִׁבּם בִּי בְּרִים בְּרִים בְּבִי בְּבְים וְנִבּל לְבִיף בְּרִים בְּיִבּים בְּתִישׁוֹם בּבְּים בְּיִבּים בּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בּוֹי בְּבְיוֹ בְּלְיבִיים הְּיִבּים בְּים בְּבִּים בְּעִבּים בְּיִבּים בּיִבּים בְּיִבּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִּבְים בְּבְּים בְּבְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּבְים בְּבְּים בְּבְים בְּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּ

ררג ובו סְעִיף אֶחֶר:

אַ אַאָּף מִי שֶׁאֵינוֹ נְזְהָר מִפַּת שֶׁל (6) [6] עַכּוּ״ם, (א) בַּעֲשֶׂרֶת־יְמֵי־תְשׁוּכָה צָּרִיךְּ לְזָהֵר: הגה (ב) וְיֵשׁ לְכָּל אָדָם (ג) לְחַפֵּשׁ וּלְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַצְשָׁיו (ד) וְלָשׁוּב מֵהֶם בַּצַשֶּׁרֶת־יְמֵי־תְשׁוּכָה. וּסְפֵּק עֲבֵרָה צָרִיךְּ יוֹתֵר תְּשׁוּכָה זַדְאִית, כִּי יוֹתֵר מְתָּחָבִט כְּשֶׁיוֹדֵע שֶׁצָשָׁה מִשְׁאֵינוֹ יוֹדֵע, וְלָכֵן קְרְבֵּן אָשֶׁם חָלוּי הַצְּרַךְּ לֹהְיוֹת יוֹתֵר בְּיֹקֵר מַתְבַרָה זַדְּאִית, כִּי יוֹתֵר מְתְּחָבִט כְּשֶׁיוֹדֵע שֶׁצָשָׁה מִשְּאֵינוֹ יוֹבָּע, וְלָכֵן קְרְבַּן אָשֶׁם חָלוּי הַצְּרַךְּ לֹהְיוֹת יוֹתֵר בְּיֹקְר

מִשְׁנָה בִּרוּרָה

כ) יְנֵשׁ לְּכֶּל אָדֶם וְכוּ׳. כָּתַב הָרֹא״שׁ, שֶׁיקְרָא בְּאֵלוּ הַיָּמִים בְּאַבֶּת הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רַבֵּנוּ יוֹנָה. וְהָאֲרִ״י זַ״ל כָּתַב שֶׁחִיּוּב לְלְמֹד בְּסִפְּרֵי־ מִיּסָר (וּ) כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן כָּתַב הַגְּרִ״א בְּמִשְׁלִי בְּכָּמָה מְקוֹמוֹת וּבְמַצְשֵׁה־רַב. וְעַל־כָּל־כָּנִים בְּאֵלוּ הַיָּמִים (וּ) יַצַשֶּׁה כָּל אָדָם כְּדַצַת הַהָּרִ, שֶׁיָשׁוּב קְּדֶם שִׁיִּשְׁכַּב, וְיִהְאוֹנוְ עַל חֲטָאֵיו וִיפִּשְׁפִּשׁ בְּמַצֵּשִׁיו.

